

ZUID AFRIKA

een wereld van verschil

ONZE REIS NAAR ZUID-AFRIKA

Weinig landen evenaren Zuid-Afrika qua natuurschoon. Glooiende akkers, golvende velden vol met rietsuiker, vruchtbare mooie wijngaarden, machtige bergen met besneeuwde toppen, beboste valleien, stille lagunes en uiteraard de schoonheid van de vele wildreservaten met hun prachtige flora en fauna, waar je wilde dieren en kleurrijke vogels in hun natuurlijke omgeving kunt observeren. Ruim drieduizend kilometer stranden omzomen dit schitterende land met zijn eindeloze blauwe luchten, felle zoneschijn, de orangerode zonsopgang en zijn bloedrode en paars getinte luchten tijdens de zonsondergang. Het is overweldigend.

Zuid-Afrika, het land van de big five: de leeuw, de panter, de olifant, de neushoorn en de buffel.

Zuid-Afrika bleek voor ons een prachtig land vol contrasten te zijn. Hier leven de Eerste en Derde Wereld naast elkaar: vijftiendertig miljoen zwarten met verschillende talen en culturen; vier miljoen blanken van Europese afkomst; bijna vier miljoen kleurlingen en een miljoen Zuid-Afrikanen van Indische afkomst. Dat zijn 45 miljoen mensen, die samen leven en een natie moeten vormen. Een land waar Europa qua afmeting in past.

Doel van onze reis was een werkbezoek brengen aan Simon en Anneke Taal in Durban. Zij werken van daaruit sinds 2005 in een van de gewelddadigste townships: Mpumalanga, met ruim 100.000 inwoners.

(De naam Mpumalanga betekent de zon opgaat).

Wie zijn Simon en Anneke Taal? Een Nederlands echtpaar dat jarenlang in de rosse buurt in Amsterdam woonde en werkte onder prostituees, verslaafden en daklozen. Daar runden zij dagopvangcentrum *de Cleft*. Toen dat goed draaide, kregen zij het in 2003 op hun hart om naar Zuid-Afrika te gaan om de door hen in Amsterdam opgedane kennis over te brengen en in te zetten voor en onder de minstbedeelden van Zuid-Afrika. Ze hebben zich hier terdege op voorbereid en zich verdiept in de Zoeloecultuur, maar echt wonen en werken bleek in de praktijk

van alledag onder de Zoeloes toch een totaal ander verhaal.

De Zoeloe cultuur.

Iets over de Zoeloecultuur. De Zoeloes handhaven nog veel van hun al oude tradities, waar ze zeer trots op zijn. De familiestructuur is er geheel anders dan bij ons. Slechts 3% van de mensen is getrouwd, ondermeer omdat de mannen een bruidsschat van 11 koeien moeten betalen aan de ouders van de bruid en een geit voor ieder kind dat uit een relatie geboren wordt. Als vergoeding aan de ouders, omdat die in hun dochter geïnvesteerd hebben en haar dan voorgoed kwijt zijn. De mannen gedragen zich zeer macho tegenover vrouwen en verleuteren veelal hun tijd met nietsdoen, terwijl de vrouwen overal en altijd werken en voor de kinderen moeten zorgen. De sangoma's (toeverdokters) hebben heel veel invloed op de gemeenschap.

Durban

Na drie vluchten en dertien uur vliegen komen we 24 uur na ons vertrek uit Holland

aan in Durban. Simon en Anneke halen ons van de vlieghaven af. De sloten van de autodeuren gaan direct op slot. Durban is een zeer gewelddadige, onveilige stad die door de toeristen gemeden wordt. Simon en Anneke wonen in een betere wijk van Durban. Maar ook daar loopt geen mens buiten, de kinderen spelen er niet op straat. Alle blanken leven achter muren die afgezet zijn met prikkeldraad en in huizen die allemaal elektronisch beveiligd zijn. Lopen naar de supermarkt twee straten verderop is er niet bij, het is te gevaarlijk, dus pak je de auto. Op de

parkeerplaats betaal je daar een paar Rand aan een jongen die dan op je auto past.

Ook Simon en Anneke wonen beveiligd achter hoge muren.

Het weer is heerlijk, we eten op deze zwoele avond in de tuin en genieten van een heerlijke, door hen verzorgde braai en praten gezellig en uitgebreid bij. Een braai houden (barbecueën) is een geliefde bezigheid van blanken, het is een soort volkssport die overal beoefend wordt: in de tuin, in de open natuur en in de wildparken.

Township Mpumalanga

De volgende morgen vertrekken we al vroeg naar Mpumalanga.

We gaan op weg met een aanhangwagen vol met aardappels, groenten en fruit, die Simon opgehaald heeft bij een grote supermarkt in Durban, waar hij wekelijks de iets minder verse producten gratis op mag halen en gaan op weg naar de township. Op maandag en vrijdag krijgen ze kratten met brood van een bakkerij.

Aangekomen bij het door Simon en Anneke gehuurde multifunctionele gebouw wordt alles in 70 porties verdeeld. De vrouwen zitten al uren onder hun paraplu in de brandende zon te wachten. Ze begroeten ons hartelijk.

In en vanuit dat gebouw annex kerk vinden allerlei activiteiten en de sociale hulpverlening plaats, die door Simon en Anneke georganiseerd worden voor de mensen uit de township.

Degene die de dagelijkse leiding heeft en alles coördineert is Patience, een ex Hiv-patiënt, een krachtige, prachtige vrouw. Zij is de spil van het werk, degene die alles overziet. Zij bemiddelt voor Simon en Anneke, zij is voor hen de ogen en oren in de gemeenschap en houdt hen van alles op de hoogte

over wat er speelt en zoal gaande is in de township. Zonder haar is het bijna onmogelijk voor hen om er te werken. Ze vertelt haar verhaal aan ons.

Ze heeft Simon en Anneke leren kennen door haar moeder. Met haar hebben Simon en Anneke samengewerkt in het kinderkuis Thokomala waar veel kinderen Aids hadden. Simon en Anneke hadden voor Mama June een cursus betaald over Aids en hoe men aidspatiënten kan helpen. Op de laatste dag van de cursus werd ze gebeld dat haar dochter Patience op sterven lag. Simon en Anneke zijn toen met haar meegegaan en hebben Patience naar het ziekenhuis gebracht en ervoor gezorgd dat ze medicijnen kreeg. Patience had vier kinderen van vier verschillende vaders. Voor ons is dat heel uitzonderlijk, maar in de Zoeloe cultuur is dat heel gewoon. Ze vertelde ons dat ze op een nacht een droom gehad heeft waarin haar duidelijk gemaakt werd dat ze aan veel mensen om vergeving moest vragen en in afhankelijkheid met God en in zijn dienst verder moest gaan met haar leven. En die keuze heeft zij toen gemaakt.

Toen zij Simon en Anneke ontmoette, had zij nog maar 2 immuuncellen. Een gezonde persoon heeft 1200 tot 1500 im-

muuncellen. Momenteel heeft zij er weer 380. Ze blaakt van energie en werkt volop, maar ze moet de rest van haar leven wel medicijnen blijven slikken. A.R.V. medicijnen hebben vaak ernstige bijverschijnselen. Patience en vele andere mensen uit de kerk hebben helemaal geen bijverschijnselen en zijn gewoon aan het werk en danken God daarvoor.

De lopende projecten

Educatie, onderwijs

Simon en Anneke vinden onderwijs ontzettend belangrijk, maar dat is hier heel slecht geregeld, ondanks alle beloften die de regering deed. Voor vele kinderen wordt dan ook hun schoolgeld, hun uniform, schriften en schoolboeken betaald door de stichting. Kosten tussen de 50 en 70 Euro per jaar. Onderwijs en opleiding zijn vaak de sleutel tot een hoopvolle toekomst.

Analfabetisme

74% van de mensen op het platteland in KwaZulu-Natal is analfabeet. Het ministerie van onderwijs start in hun gebouw een cursus lezen en schrijven. Er is naschoolse opvang met huiswerkbegeleiding voor kinderen waarvan de ouders of grootmoeder analfabeet zijn. Deze wordt verzorgd door een fulltime vrijwilligster, Norma, een fantastische meid met het hart

op de goede plaats.

Er wordt ook Engelse les gegeven, waardoor het voor de mensen mogelijk wordt een baantje in Durban te vinden als tuinman, hulp in de huishouding, enz., want dit lukt niet als je alleen maar Zoeloe spreekt. Een aantal heeft zojuist met goed gevolg examen gedaan. De lerares is een leuk mens die Zoeloe en Engels spreekt.

Zij wordt met hulp van het thuisfront door de stichting betaald.

Mannengroepen

We zagen met hoeveel enthousiasme Simon een mannengroep op dinsdag draaide, waar hij allerlei thema's aan de orde stelt zoals: het stigma over de Hiv/Aids testen, de aidsremmende medicijnen die de toverdokters voorschrijven: ga met een jong kind, maagd naar bed en je raakt van je aids af! Het hebben van meerdere vrouwen, de rechten van vrouwen en kinderen. Simon is er van overtuigd dat er echt wat gaat veranderen in de gemeenschap als de mannen anders gaan denken over de rechten van vrouwen en kinderen en de gelijke rechten van mannen en vrouwen in het huwelijk. Foto.

Aidsvoorlichtingsdagen en medische zorg

Regelmatig worden deze dagen georganiseerd. Verder worden er preventielessen over Hiv/Aids gegeven, waarin uitgelegd wordt hoe belangrijk het is om je te laten testen.

Er wordt door twee verpleegkundigen van een kliniek op vrijwillige basis Hiv/Aids-testen afgenomen. De mensen die geen geld hebben voor de test en medicijnen worden door de stichting betaald. Op de laatste Aidsvoorlichtingsdag die georganiseerd werd was een soort wethouder uitgenodigd om iets te zeggen. Aan het eind van zijn verhaal zei hij: ik laat me nu als eerste testen, waarna 46 van de ruim honderd aanwezigen volgden.

Voorlichtingsdagen voor:

Mannen, vrouwen, tieners en kinderen over: seksualiteit, Hiv/Aids-besmetting en voorlichting over geslachtsziektes.

In de cursussen seksuele voorlichting komt ook seksueel misbruik aan de orde. Wat is goede en wat is slechte aanraking. Misbruik lijkt hier heel normaal, het maakt deel uit van het lot van meisjes en vrouwen. Er wordt getracht hen bewust te maken dat dit niet waar is. Voor noodopvang zijn een paar gezinnen beschikbaar, waar misbruikte kinderen tijdelijk opgevangen kunnen worden. Op die voorlichtingsdagen is eten, drinken en muziek voor iedereen.

Patience geeft deze voorlichting ook aan zwangere vrouwen en meisjes, die Aids hebben.

Ziekenvervoer

Vrijwilligers helpen mensen met vervoer naar de kliniek of het ziekenhuis. Soms gaan mensen onnodig dood, omdat ze geen geld

50 rand (5euro) voor vervoer naar het ziekenhuis hebben. In noodsituaties brengt Simon ze vaak zelf met zijn auto.

Thuiszorg voor Aidspatienten

Er werken zes fulltimers en vijftien parttimers in de thuiszorg. Daarnaast worden mensen getraind om voor hun familie en burens te kunnen zorgen.

We gaan mee op bezoek met 8 vrijwilligers in de huisjes zoals die door Mandela aan de bevolking geschonken zijn. Zij bezoeken gemiddeld 20 gezinnen per dag. Het is een grote township en de medewerkers doen alles te voet. Er wordt nauw samengewerkt met de kliniek.

Het eerste bezoek is een confrontatie met wat je al zo vaak op de tv gezien hebt, een uitgemergelde aidspatiënt in bed. Maar de werkelijkheid van zijn aanblik, de hopeloosheid en de doodsangst in zijn ogen overvalen ons, wij voelen ons ongemakkelijk, wat kunnen we meer doen dan bidden? De man is duidelijk blij met ons bezoek.

Wat zijn we opgelucht als we een paar dagen later van Simon horen dat hij naar het ziekenhuis vervoerd is en medicijnen gekregen heeft die hem waarschijnlijk in leven zullen houden.

Het volgende bezoek brengen we aan een jonge vrouw besmet met Aids, die uitgeblust en nauwelijks hoorbaar voor ons haar verhaal vertelt. Ze ligt zwaar vermagerd op een bed, ze heeft eigenlijk genoeg aan zichzelf en hoest zachtjes.

Mensen waarbij het immuunsysteem is aangetast en waarbij T.B. latent aanwezig is, krijgen het bij een verlaagde weerstand. Bijna iedereen die aids heeft, heeft ook T.B. 's Avonds kruipen haar drie zusjes bij haar in bed, want er staat maar een bed in het hutje.

Ook zij is de volgende dag door Simon naar het ziekenhuis gebracht en kreeg daar medicijnen. Het was een wonder dat ze dezelfde week in de kerk was met haar magere

vel-over-been lijfje.

De allerarmsten worden door Simon en Anneke geholpen, o.a. door middel van voedselhulp. 70 gezinnen, geselecteerd door vrijwilligers, krijgen wekelijks groente en fruit.

De Kerk

De kerk groeit; ongeveer 200 mensen bezoeken de samenkomsten. Het zijn overwegend vrouwen, ongeveer 17 mannen zijn er. Simon heeft in geloof 70 nieuwe plastic stoelen besteld voor 7 euro per stuk. Neemt u er een paar voor uw rekening? Het zou hen geweldig helpen. Niemand van deze

mensen heeft werk. Het is er eenvoudigweg niet.

Er wordt prachtig gezongen, zonder muzikale begeleiding, close harmonie.

De voorzangerster Patience zet in en de mensen herhalen het of beantwoorden het met tegenzang, met hart en ziel, in volledige overgave, al handenklappend wordt het ritme bepaald waarop ze met swingende bewegingen, dansend, God eren. Het klinkt zo mooi dat je er kippenvel van krijgt. Omdat ze niets hebben, is hun hoop gevestigd op God die hen helpt, troost en ondersteunt in dit leven en anders wel na dit leven.

Simon spreekt over een persoonlijke God, die in je hart woont en niet in de kerk. Een God die je helpt, kracht geeft en ondersteunt in alle omstandigheden. Hij spreekt in het Engels, dat is de voertaal in Zuid-Afrika en wordt in het Zoeloe vertaald. De meesten spreken of verstaan geen Engels. Er wordt hier haast geen Afrikaans gesproken.

Er komt een meisje naar voren die voorbede vraagt, ze is verkracht en daardoor besmet met Hiv, ook haar baby'tje wat ze toch ter wereld wilde brengen is Hiv geïnfecteerd. Er wordt door veel vrouwen om gebed gevraagd. Zoeloes geloven in wonderen.

Na afloop van de samenkomst worden de kinderen opgehaald uit de zondagschool en krijgt iedereen twee gesmeerde boterhammen en een glas limonade. En iedereen krijgt twee broden mee voor de komende dagen.

Bezoek aan de kliniek

We brengen een bezoek aan de kliniek, die zorg biedt aan ruim 100.000 mensen uit de township. De directeur ontvangt ons op zijn kantoor en vertelt ons waarom hij zo graag met N.G.O.'s (Non Gouvernementele Organisaties) zoals die van Simon en Anneke samenwerkt. "Jullie brengen en halen de patiënten, houden toezicht op hun medicijngebruik en hebben echt zorg voor hen".

Hij leidt ons vol trots rond door zijn kliniek. Alle afdelingen zitten stampvol met wachtende patiënten. Standaard krijgt iedere patiënt bij een bezoek een (nep)injectie om ze het gevoel te geven dat hun klachten serieus genomen worden en er iets aan gedaan wordt. Dat is goed voor hun gemoedsrust zegt de directeur.

Hij was erg te spreken over de samenwerking met de stichting Codah en wij met de voorrang die hij de mensen uit de township geeft als Patience een verwijsbriefje schrijft.

De hulpverlening bestaat uit o.a.:

- ✓ Een voedsel- en kledingbank
- ✓ Onderwijs, educatie
- ✓ Engelse les
- ✓ Cursus lezen en schrijven voor analfabeten
- ✓ School- en boekengeld en het verzorgen van een schooluniform voor de allerarmsten
- ✓ Een kerkelijke gemeente
- ✓ Gespreksgroepen voor mannen
- ✓ Hulp bij het opzetten van bedrijfjes
- ✓ Hulp bij het invullen van papieren
- ✓ Naschoolse opvang en huiswerkbegeleiding
- ✓ Aidsvoorlichtingsdagen
- ✓ Seksuele voorlichtingsdagen
- ✓ Hulp aan zwangere meisjes met aids
- ✓ Thuiszorg voor aidspatiënten
- ✓ Ziekenvervoer naar de kliniek
- ✓ Afnemen van HIV/Aidstesten

Deelt u mee in de passie voor de allerarmsten in Zuid-Afrika?

Maak dan uw gift over naar giro 1371964 of naar giro 6200 van *Jeugd met een Opdracht* te Amsterdam met de vermelding: gift Simon en Anneke Taal (deze is dan belastingaftrekbaar).

Het adres van Simon en Anneke is
P.O. BOX 21265
4036 Bluff Durban South-Africa
Tel. 0027314675348
E-mail: simon.anneke@mweb.co.za
www.simonanneketaal.blogspot.com

CODAH
passie voor de
allerarmsten
in Zuid-Afrika

Het Team

Het team bestaat uit Simon en Anneke, 4 betaalde krachten en 15 vrijwilligers. Aan deskundigheidsbevordering wordt veel aandacht besteed. Ze volgen allemaal cursussen en trainingen op het gebied van Hiv/Aids, en opvoedingsondersteuning, e.d.

Onder de indruk van alles wat we gezien en gehoord hebben en wat Simon en Anneke hier in korte tijd tot stand gebracht hebben bevelen wij hun werk van harte bij u aan en moedigen u aan hen in u gebeden en financiën te bemoedigen en bij te staan.

Van harte aanbevolen,
Klaas en Ine Flokstra.

